

qui melius quam alius declarat: istud aperte probat *lex 3. tit. 2. partit. 4.* Et de eodem modo vitricus non succedit privigno, vel e contra: text. in *leg. Virrico. Cod. Comm. de success.* & ibi notat Bald. Paul. de Castr. Raph. Corn. & communiter DD. licet loco patris habeatur: ut in *leg. Si paterno affectu. Cod. de Negot. gest.* Similiter etiam non succedit quis ab intestato suo patri spirituali, neque e contra; quia inter eos est quedam gratuita & sancta communio, quae non est dicenda consanguinitas, sed spiritualis proximitas: ita notat Nicol. de Ubald. in *Tractat. de success. ab intestat. 4. colum. num. 13.*

Item adde, quod eodem modo, si quis mortuus ab intestato in Hospitali tamquam advena, peregrinus, vel ex devotione, vel ex eo quod verum sit pauper, non potest in aliquo succedere Hospitali, vel alius quilibet privatus, vel publicus hospitator: text. est in *Authentic. Omnes peregrini. Cod. Comm. de success. ibi: Si vero intestati decesserint, ad Hospitem nihil perveniet.* & ibi tenet Bart. Bald. Angel. Paul. & communiter DD. text. in *cap. Nos Fredericus. §. Omnes peregrini. de Statutis & consuetudinibus contra libertates Ecclesiae editis, &c. in Usib. feud. & idem disponunt leges 30. & 31. tit. 1. partit. 6.* quas vide, & vide *leg. 2. & 3. tit. 9. lib. 1. Ordinament.* Unum tamen in hoc bene nota, quod isto casu, deficiente omni linea, dato quod non possit in aliquo succedere Hospitali, tamen non succedat Fiscus; sed bona defuncti debent tradi Episcopo loci ubi decessit, & per eum debent erogari in causas pias: text. est in *dict. Authentic. Omnes peregrini.* versic. *Si vero.* & sic isto casu excluditur Fiscus: & per illum text. ita expressé tenet ibi Bald. *colum. 1. num. 3.* Angel. *ibi.* & Corn. *colum. 2. num. 2.* & ita disponit expressé *lex 31. tit. 1. partit. 6.* Quod tamen intellige in bonis mobilibus: quod patet, quia illa tantum portat secum talis advena, vel peregrinus; unde, secus esset in rebus immobilibus: & ita declarat ibi Bald. & Angel. & hoc est tenendum, quicquid ibi dicat Corn.

Postremo in nostra materia Successionis ab intestato adde, quod si quis decedat ab intestato, non relictis descendentes, ascendentes, vel collateralibus, nec conjugibus; tunc succedit Fiscus universaliter: text. est in *§. final. ff. de Jure Fisci.* text. in *leg. 1. Cod. de Bonis vacantibus. lib. 10.* cujus verba sunt: *Scire debet Gravitas tua, intestatorum res qui sine legitimo herede decesserint fisci nostris rationibus vendendas.* text. in *leg. Vacantia. eod. tit. text. in leg. Jubemus.* versic. *Intestatorum.* *Cod. de Praepositis sacri cubitali, &c. lib. 12. text. in leg. 1. Cod. Unde vir & uxor. in fine. text. in leg. Si bona. Cod. de Bonis autorit. Judic. possid. text. in leg. 1. post princ. ff. de Success. edict. text. in leg. unica.*

§. Cum autem. versic. *Quod si hoc non sit. Cod. de Caducis tollend. & idem disponit lex 6. in fin. tit. 13. partit. 6.* Et adde, quod potest constare non esse heredem legitimum, quando ad instantiam fisci fiunt proclama, & bannimenta, ut intra certum & competens tempus appareat si sit aliquis legitimus haeres: istam practicam ponit Paul. in *dict. leg. Si bona. Cod. de Bonis autor. jud. poss.*

Item adde, quod hoc casu, si aliquod monasterium, vel persona, habeat privilegium à Rege petendi bona intestatorum, debet intelligi ut habeat bona defuncti ab intestato, eo casu quo non sit aliquis legitimus successor, sed bona pertinerent fisco: quia loco ejus habebit monasterium, vel persona quae habeat illud privilegium: ita disponit *lex 1. tit. 8. lib. 1. Ordinament. & lex 8. tit. 12. lib. 3. Ordinament.* Hodiè tamen, quando talibus conceditur privilegium petendi quintum bonorum descendentes ab intestato, intelligitur si non habeat descendentes, nec collaterales legitimos usque ad quartum gradum: ita *Pragmatic. fol. 160. colum. 4.*

TEXT. IX.

LOs hijos bastardos ilegítimos, de qualquier calidad que sean, no pueden heredar à sus madres ex testamento, ni ab intestato, en caso que tengan sus madres hijo, ó hijos, ó descendientes legitimos: pero bien permitimos, que les puedan en vida, ó en muerte mandar fasta la quinta parte de sus bienes, de la qual podrían disponer por su alma; y no mas, ni allende. Y en caso que no tenga la madre hijos, ó descendientes legitimos, aunque tenga padre, ó madre, ó ascendientes legitimos, mandamos, que el hijo, ó hijos, ó descendientes que tuviere naturales, ó spurijs, por su orden y grado le sean herederos legitimos ex testamento, y ab intestato: salvo si los tales hijos fueren de damnado, y punible ayuntamiento de parte de la madre; que en tal caso mandamos, no puedan heredar à sus madres ex testamento, ni ab intestato: Pero bien permitimos, que les puedan en vida, ó en muerte mandar fasta la quinta parte de sus bienes, y no mas, de lo que podian disponer por su alma: Y de la tal parte, despues que la ovieren, puedan disponer en su vida, ó al tiempo de su muerte los dichos hijos ilegítimos, como quisieren. Y quereamos, y mandamos, que entonces se entienda, y diga damnado y punible ayuntamiento quando la madre por el tal ayuntamiento incurriere en pena de muerte natural: salvo si fueren los hijos de Clerigos, ó Frayles, ó Freyles, ó de Monjas professas; que en tal caso, aunque por

el

In Legem X. Tauri.

„ el tal ayuntamiento no incurra la m adre en pena
„ de muerte; mandamos, que se guarde lo conte-
„ nido en la Ley que hizo el Señor Rey Don Juan
„ el Primero en la Ciudad de Soria, que habla
„ sobre la sucesion de los hijos de los Clerigos.

„ dre le pueda mandar justamente de sus bienes
„ todo lo que quisiere, aunque tenga ascendientes
„ legitimos.

Id est:

Præcipimus, ut in casu quo pater aut mater teneantur præstare victum alicui ex suis filiis illegitimis dum vixerit, aut in tempore mortis sue, non possit virtute ejus obligationis ei legare ultra eam quintam partem suorum bonorum, de qua pro anima sua poterat disponere; neque propter ejusmodi victum, filius illegitimus sit capax (scilicet amplioris hereditatis): De qua parte postquam eam habuerit, possit aut in vita aut in morte, prout voluerit aut ei liberit disponere. Verum si ejusdem filius fuerit naturalis, & pater non habuerit filios aut descendentes legitimos; Præcipimus ut pater justè possit ei legare ex suis bonis quantum voluerit, etiamsi habeat legitimos ascendentes.

TEXT. XI.

Y Porque no se pueda dudar quales son hijos naturales: Ordenamos, y mandamos, que entonces se digan ser los hijos naturales, quando al tiempo que nascieren, ó fueren concebidos, sus padres podian casar con sus madres, justamente sin dispensacion: con tanto, que el padre le reconozca por su hijo, puesto que no aya tenido la muger de quien lo ovo en su casa, ni sea una sola: Ca concurriendo en el hijo las calidades susodichas, mandamos que sea hijo natural.

Id est:

*Ne in dubium verti possit; Qui sint filii naturales? Ordinamus ac præcipimus, ut proles tunc naturales esse dicantur, cum tempore nativitatis aut conceptionis ipsorum patres ducere potuissent eorum matres justè & absque dispensatione, modò ipsum pro filio recognoscat pater; quamvis non habuerit domi sua eam feminam de qua illum suscepit, nec fuerit una sola. * Supradictis enim qualitatibus in prole concurrentibus; Præcipimus, ut si proles naturalis.*

* Id est, *quamvis habuerit plusquam unam concubinam.*

TEXT. XII.

SI alguno fuere legitimado por escripto, ó privilegio nuestro, ó de los Reyes que de Nos vinieren, aunque sea legitimado para heredar los bienes de sus padres, ó madres, ó de sus abuelos; y despues su padre, ó madre, ó abuelos ovieren algun hijo, ó nieto descendiente legitimo, ó de legitimo matrimonio nascido, ó legitimado por subsiguiente matrimonio; el

H;

„ tal

Id est:

Spurii illegitimi, cujuscumque sint qualitatis, non possunt matrum esse heredes ex testamento, neque ab intestato, si matres habeant filium, aut filios, aut descendentes legitimos: Bene tamen permittimus, ut aut in morte, aut in vita possint eis legare usque ad quintam partem suorum bonorum, (de qua pro anima sua possunt disponere) & non amplius, neque præterea. Caterum si mulier non habuerit filios, aut matrem, aut ascendentes legitimos, Præcipimus, ut filius, aut filii, aut descendentes quos habuerit, naturales aut spurii, suo ordine & gradu sint ei heredes legitimi ex testamento, & ab intestato: Nisi ejusmodi filii fuerint ex damnato & punibili concubitu ex parte matris: Nam in ejusmodi casu præcipimus, ne matrum heredes esse possint ex testamento neque ab intestato; Bene tamen permittimus, ut possint illis, vel in morte vel in vita legare usque ad quintam partem suorum bonorum, (scilicet) non amplius eo de quo possent pro anima sua disponere. De qua parte illegitimi ejusmodi, postquam eam habuerint, possint aut in vita, aut in morte, prout liberit disponere. Et volumus & præcipimus, ut damnatus & punibilis concubitus intelligatur & dicatur, cum mater per ejusmodi concubitu incurrerit in penam mortis naturalis: Nisi proles fuerint ex Clericis, aut Monachis, aut Comendariis, vel Equitibus professis Ordinum Militarium (hoc est Freyles) aut Monacharum professorum: Nam in ejusmodi casu, etiamsi in penam mortis non incurrat mater, præcipimus ut observetur quod habet Lex à D. Rege D. Joane I. Soria condita; in qua agitur de filiorum Clericorum successione.

TEXT. X.

MAndamos, que en caso que el padre ó la madre sea obligado à dar alimento à alguno de sus hijos ilegítimos en su vida, ó al tiempo de su muerte, que por virtud de la tal obligacion no le puedan mandar mas de la quinta parte de sus bienes, de la que podia disponer por su alma; y por causa de los dichos alimentos, no sea capáz el tal hijo ilegítimo: De la qual parte, despues que la oviere el tal hijo, pueda en su vida, ó en su muerte facer lo que quisiere, ó por bien tuviere. Pero si el tal hijo fuere natural, y el padre no tuviere hijos, ó descendientes legitimos; Mandamos, que el pa-

Anton. Gomez. ad Leg. Tauri.

tal legitimado no pueda succeder con los tales hijos, ò descendientes legitimos, en los bienes de sus padres, ni madres, ni de sus ascendientes ab intestato, ni ex testamento; salvo si sus padres, ò madres, ó abuelos, en lo que cupiere en la quinta parte de sus bienes, que pudieran mandar por su alma, les quisieren alguna cosa mandar: que fasta en la dicha quinta parte bien permitimos que sean capaces, y no mas: Pero en todas las otras cosas, ansi en succeder à los otros parientes, como en honras, y preeminencias que han los hijos legitimos: Mandamos, que en ninguna cosa difieran de los hijos nascidos de legitimo matrimonio.

Id est:

Si aliquis fuerit legitimatus per scriptum aut privilegium nostrum, vel Regum à nobis descendendum, quamvis legitimatus fuerit in eum finem ut hereditario jure possit succedere in bonis paternis, aut maternis, aut avitis; posteaque pater, aut mater, aut avi susceperint filium, aut nepotem descendentem legitimum, aut ex legitimo matrimonio natum, aut per subsequens matrimonium legitimatum; non possit cum ejusmodi filiis aut legitimis descendentibus succedere in bonis paternis aut maternis, nec suorum ascendentium ab intestato, neque ex testamento; nisi ejus pater, aut mater, aut avus quicquam ei legare voluerint intra quintam partem suorum bonorum, quam legare pro anima sua possent: Bene enim permittimus ut ejusmodi illegitimi intra predictam quintam partem, & non amplius, sint capaces. Caterum in omnibus aliis rebus, tam in succedendo aliis consanguineis, quam in capessendis honoribus & praementiis, quas habent legitimi, praecipimus ut in nulla re differant ab iis, qui ex legitimo matrimonio sunt nati.

COMMENTARII

In Legem IX. X. XI. & XII.

SUMMARIUM.

- 1 Quis dicatur filius naturalis?
- 2 Filii nati ex unica concubina retenta in domo, an dicantur filii ejus, etiamsi per patrem non recognoscantur?
- 3 Si filii sint nati in domo, an censeantur filii mariti, etiamsi uxor expressè confiteatur non esse mariti?
- 4 In quo succedat filius naturalis.
- 5 Quomodo succedant filii naturales ex testamento de jure Codicis & Authenticorum.

6 Quae dicta sunt in filio naturali, an habeant locum in nepote?

7 Hodie de jure Regio, quo modo succedat filius naturalis?

8 Ea quae dicta sunt in filiis, an habeant locum in ascendentibus?

9 Qualiter filii naturales succedant matri?

10 De jure Regio quid sit?

11 Si pater in testamento nihil reliquit filio naturali, sed illum praeerit, an possit agere aliquo remedio contra testamentum patris?

12 An filius, si in testamento matris non est institutus, possit rumpere testamentum?

13 Dicta in filiis naturalibus, an habeant locum in filiis natis ex damnabili coitu?

14 De jure Regio quis dicatur filius natus est damnabili coitu.

15 Si filius sit natus ex Sacerdote, vel Religiosa, an succedat patri, vel matri?

16 An per legem possit disponi quod filius natus ex damnabili coitu succedat patri, & matri?

17 An filius natus ex damnabili coitu possit institui ab avo?

18 An sit aliquis modus tutus, tam de jure, quam de foro conscientia, per quem possit pater relinquere filio spurio aliquid ultra alimenta?

19 An filius incapax institutus sub conditione, si legitimetur, poterit interim, pendente conditione, petere se mitti in possessionem bonorum?

20 An pater possit incapacem substituere pupillariter alii filio impuberi legitimo?

21 Si pater instituit filium incapacem qui nihil potest habere, cui applicatur talis hereditas?

22 Si heres institutus accommodavit tacitam fidem de restituenda aliqua parte hereditatis, an fisco applicetur illa pars tantum, vel tota hereditas?

23 Heres qui accommodavit tacitam fidem, an privetur hereditate?

24 Qualiter possit constare de isto tacito fideicommissio?

25 Conjectura per quas probetur tacitum fideicommissum.

26 Si filio spurio & incapaci restituantur bona ex tacito fideicommissio, an condemnetur in fructibus à die restitutionis?

27 Heres tacite gravatus, an teneatur in foro conscientia restituere bona Fisco?

28 Heres qui accommodavit tacitam fidem, an restituat bona fisco Regali, vel Ecclesiastico?

29 In confiscatione, an attendatur heres rogatus, vel ille cui restituuntur bona?

30 Si quis Fisco manifestavit, quod incapax

aliquid erat relictum, an consequatur aliquid premium?

31 Accomodans tacitam fidem, qua pena puniatur?

32 An pater possit per viam contractus relinquere aliquid filio incapaci?

33 Si donatio sit facta filio incapaci, & alteri filio capaci, an portio spurii & incapacis accrescat capaci?

34 Per contractum onerosum, an possit pater relinquere filio incapaci bona sua?

35 Quando pater possit bona suo filio vendere?

36 Filiis incapacibus, an debeantur alimenta?

37 Quomodo intelligatur text. in cap. Cum haberet. de Eo qui duxit in matrimonium quam polluit per adulterium.

38 Parentes an possint compelli alimenta filio incapaci praestare?

39 De jure communi, quid debeat pater relinquere pro alimentis filio suo?

40 Quid praestet de jure Regio?

41 Alimenta quae pater dedit filio incapaci, an transeant ad heredes ejus?

42 Si pater pro alimentis assignavit filio certum fundum, an possit pater gravare filium ut fundum alteri restituat?

43 Pater Clericus, si veller dotare filiam, quantum dotem ei praestabit?

44 Mareria de tacito fideicommissio habet locum etiam in parentibus.

45 An iste filius teneatur alimenta praestare patri?

46 An isti filii succedant consanguineis patris vel matris?

47 De jure Regio, filius naturalis tantum cui succedat?

48 Si filius naturalis tantum ex parte matris decedat ab intestato, relicto fratre naturali ex eadem matre, & relicto fratre ex legitimo matrimonio, quis admittatur?

49 Si filius naturalis decedat ab intestato, relicto fratre naturali ex matre & ex eodem patre, & relicto fratre ex diverso patre, quis admittatur?

50 An filii nati ex damnabili coitu possint succedere collateralibus ex parte matris?

51 An & quando filius incapax successionis succedat in dignitate & nobilitate parentum?

52 Filius naturalis an possit accusare de morte patris?

53 Pena inhabilitationis, quae filiis legitimis inferatur propter delictum patris, an habeat locum in naturalibus?

54 Quibus modis fiat legitimatio?

55 Intellectus ad textum in cap. Tanta. Qui filii sint legitimi?

56 An legitimatio per subsequens matrimonium valeat, etiamsi pater sit in articulo mortis?

57 In quibus casibus legitimatio non valeat per subsequens matrimonium?

58 Quando dicitur constare praesumptivè de fraude ut legitimatio non valeat?

59 & 60 Si quis habet filios naturales, & contrahat matrimonium cum legitima uxore; & ea mortua, contrahat cum concubina; an legitimentur filii?

61 Si quis habet filium naturalem, & ex eo nepotem: si moriatur filius, & post mortem ejus avus contrahat matrimonium cum concubina, an legitimetur nepos?

62 Legitimatio in cujus favorem sit inducta?

63 & 64 Si quis habet filium naturalem, & postea habuit filium legitimum; & mortua legitima uxore, contraxit matrimonium cum concubina; quis istorum praeratur in successione?

65 In allegationibus causarum, an possit allegari equitas & ratio naturalis pro lege?

66 Filius legitimatus an habeatur in omnibus pro legitimo?

67 Si extant filii legitimi, an succedant filii naturales legitimi.

68 In casu quo filius naturalis succedat cum legitimis, in qua parte succedet.

69 Filii legitimi an succedant agnatis & cognatis, & Ipsi succedant eis?

70 Si Princeps ad instantiam patris legitimavit filium, apposita clausula, quod non succedat nisi in his quae pater velit sibi relinquere, an valeat legitimatio?

ab intestat. §. 1. versic. Nunc de Naturalium. Hostiens. in tit. de Success. ab intestat. versic. Et nota. Anton. Abb. & alii DD. in cap. Per Venerabilem. Qui filii sint legitimi. Glossa ordinaria, & ibi DD. in cap. Nisi cum pridem. de Renunc. (A)

Sed advertendum, quod hodie expressè corrigitur hoc per leg. 1. infra. His leg. Taur. quia non requiritur quod sit unica & retenta in domo, sed tantum quod filii prædicti sint nati ex soluto & soluta, inter quos justè possit esse matrimonium sine dispensatione: & ita tenet Roder. Suar. in leg. 1. tit. 6. lib. 3. For. Leg. 88. versic. Hoc presupposito. ubi plus dicit, quod etiam ante leg. Taur. ita practicabatur, sicut hodiè decisum est: & adhuc ante prædictam leg. Taur. hoc probat lex 8. tit. 13. 6. partit. (b)

Ex quo notabiliter infero in practica, quod si quis habuit concubinam extra domum, ad quam publicè & notoriè dicitur habuisse accessum, ex qua nati sunt filii; quod si pater non recognoscat eos in filios, non debent judicari ejus filii quoad successionem & alimenta, nec quoad alia: si verò semper recognovit eos pro filiis, tunc censentur ejus filii: si verò aliquando recognovit, sed postea, mutato proposito, negavit eos esse filios, crederem quod in omnibus debent haberi pro filiis. (c)

Item & notabiliter dico, quod quando concubina esset unica & retenta in domo, & ex ea filii essent nati, præsumuntur filii ejus, dato quod nunquam per patrem recognoscantur. Ista omnia apertè colligo ex mente dict. leg. 11. Taur. & probat textus notabilis & expressus in cap. Per tuas. de Probat. & ibi notat & summè commendat Abbas 1. notab. Anchar. 2. notab. Felin. 1. column. in 1. notab. & communiter DD. & in expressò hoc vult Glossa ordinaria in cap. Michael. de Filiis Prasbyt. in glos. 1. quam ibi sequitur & commendat Innocent. Cardin. Abbas, & communiter DD. & reputat singularem Anchar. & illam Glossam ad hoc dicit singularem Abbas, in cap. Transmissa. Qui filii sint legitimi. 2. column. num. 9. & hoc voluit expressè Alber. in leg. Filium eum desinimus. de His qui sunt sui vel alien. jur. 3. column. num. 5. (d) Confirmatur etiam: quia sicut in matrimonio præsumuntur filii proprii & legitimi ex eo quod

dominati sunt propter cohabitationem; & non sufficeret contraditio nec negatio patris: ut in leg. Filium eum desinimus. ff. de His qui sunt sui vel alien. jur. & ibi notat Odofred. Bart. Alber. Bald. Angel. & communiter DD. text. in leg. Si vicinis. Cod. de Nuptiis, & ibi notat Cyn. Angel. Salic. & communiter DD. text. in leg. Non nudis. Cod. de Probat. text. in leg. Quia semper. ff. de in Jus vocand. ibi: Pater verò is est, quem nuptia demonstrant: text. in Authent. Quibus modis natur. efficit. sui. cap. Palam. §. Legitimi. vers. Quapropter. Collat. 7. ibi: Quapropter nuptiis procedentibus, ex hoc ipso sunt successiones certæ. Ita dicamus in proposito, quod quando quis habuit concubinam unicam retentam in domo, filii ibi nati præsumuntur sui, etiamsi per eum non recognoscantur. Quod est verum & procedit, etiamsi probetur quod prædicta uxor tempore matrimonii erat inhonesta, imò meretrix; quia etiam hoc casu filius ex ea natus præsumitur esse mariti, & sic legitimus: text. est singularis in jure in leg. Miles. §. Defuncto. in fine. ff. de Adulter. ibi: Cum possit & illa adultera esse, & impubes defunctum patrem habuisse. & ad hoc ibi Angel. de Perus. & illum textum ad hoc dicit unicum Bald. in leg. Si matre. num. 2. Cod. de Suis & legit. liber. illum etiam text. dicit unicum Angel. de Perus. in leg. Septimo mense. ff. de Statu homin. notat etiam & commendat Bald. ad hoc, in leg. Filium eum desinimus. ff. de His qui sunt sui vel alien. jur. 1. lect. 2. column. in fin. num. 1. idem Bald. in leg. Si vicinis. Cod. de Nupt. illum etiam ad hoc dicit valdè notabilem Abb. in cap. penultim. de Adul. penult. column. num. 7. idem Abb. in cap. Transmissa. Qui filii sint legitimi. 2. column. num. 9. Et idem est in concubina retenta in domo: ita tenet Abb. per text. ibi, in cap. Per tuas. de Probat. 2. column. num. 2. & communiter DD. Idem Abb. in dict. cap. Transmissa. Qui filii sint legitimi. 2. column. num. 9. per Glossam, quam reputat singularem, in cap. Michael. de Filiis Prasbyt. Tamen debet intelligi, nisi tanto tempore maritus fuit absens, quod naturaliter non possit esse filius ejus, sed alterius: ita probat textus notabilis in dict. leg. Filium eum desinimus. de His qui sunt sui

(A) Vide Paleot. de Nothis, spuris que filiis. tit. 11. & 12. Velazq. hinc. glos. 1. numer. 1. Matienz. in leg. 9. tit. 8. lib. 4. Recopilat. glos. 2. num. 2. Tell. in leg. 11. num. 1. Azeved. in dict. leg. 9. tit. 8. lib. 5. Recopilat. num. 1. Gom. Arias hinc. num. 1.

(b) Tenet etiam Covarrub. de Sponsal. 2. part. cap. 8. §. 4. num. 2. Gregor. Lopez in leg. 2. glos. penultim. tit. 4. & in leg. 1. glos. 1. tit. 15. part. 4. cum pluribus aliis, quos congerit Matienz. ubi supra. num. 5. ad finem.

(c) Ita Matienz. in leg. 9. glos. 4. num. 1. tit. 8. lib. 5. Recopilat.

(d) Idem docet Covarrub. de Spons. 2. part. cap. 8. §. 4. num. 7. Avendañ. in suo Dictionario. verb. Hijos naturales. Ducñ. alios allegans. in Reg. 344. ampliatione 3. Matienz. alios etiam referens, in dict. leg. 9. glos. 4. num. 2. tit. 8. lib. 5. Avilès in cap. 5. Pratorum. cap. 43. verb. O casado. Azeved. in dict. leg. 9. Recopilat. num. 11.

sui vel alieni jur. & ibi notat & commendat DD. & tenet Abbas in dict. cap. Per tuas. 2. column. num. 3. (e) tenet etiam Gloss. in cap. Dixit Dominus. Caus. 32. quest. 1. Pro qua conclusione facit lex 13. infra. His leg. Taur.

Item etiam procedit & est verum, quod ex eo quod dominatus est, debet præsumi filius mariti; ut habeat locum, etiamsi uxor expressè confiteatur & dicat non esse filium mariti, sed alterius: (f) textus est notabilis in leg. penultim. ff. de Probat. & ibi notat Odofred. Bald. Salic. Fulg. & Jacobin. de Sancto Georg. & idem disponit lex 9. tit. 14. 3. partit. Ex quo dicebat Cyn. in leg. Si vicinis. Cod. de Nupt. final. quest. quod in foro conscientie potest quis retinere Regnum, majoratum, vel hæreditatem patris, licet mater in vita vel articulo mortis asserat non esse filium mariti, sed alterius: & sequuntur ibi Angel. & Salic. tenet etiam & commendat Bart. in leg. Si quis in gravi. §. Si moriens. ff. Ad Syllanian. tenet etiam Abb. per text. ibi, in cap. Per tuas. de Probat. 2. column. num. 4. idem Abb. in cap. Transmissa. Qui filii sint legitimi. 1. column. num. 4. ibi Præpos. 2. column. num. 5. dicens, hanc esse communem opinionem. Adde tamen, quod Hostiens. in cap. Officii. de Penit. & remis. 2. column. versic. Sed quid si filius. dicit, quod imò in conscientia non est securus, quia matri credendum est, quæ melius alio veritatem cognovit, & non est præsumendum quod falsum contra filium dicat. Abbas tamen ibi. 1. column. num. 4. concordat, dicendo, quod si ipse filius ex dicto matris non habet conscientiam læsam, nec vult credere matri, est securus in conscientia; aliàs non: quam concordiam sequitur Jacobin. de Sancto Georg. in dict. leg. penult. ff. de Probationib. 2. column. num. 9. Subtile tamen & pulchrum dubium: si talis uxor verè scit quod habuit filium ab alio, & non a marito, an teneatur in foro conscientie revelare filio; vel quid teneatur in hoc casu facere? de quo vide ea quæ posui in materia Delictorum, in delicto Adulterii.

Quibus omnibus visis & præsuppositis, magistraliter & resolutivè dico, quod talis filius naturalis de jure antiquo nullo modo succedebat patri, neque erat illo jure cognitus: text. est in leg. Humanitatis. Cod. de Naturalib. liber. ibi: Et licet ab intestato nullam communionem ad patris naturalis successionem habeant. & ibi communiter notant DD. (g) Hodiè tamen succedet in duabus unciis, deficientibus filiis legitimis, & deficiente uxore propria ipsius patris: textus est in Authent. Licet.

versic. Ab intestato. Cod. de Naturalib. liber. cujus verba sunt: Ab intestato verò, cum desit soboles civilis, nec supersit conjux legitima: si naturales ex concubina extant, quæ sola fuerit ei indubitato affectu conjuncta, in duas paterna substantia unciis succedant. & ibi communiter DD. text. in Authent. Quibus modis natur. efficit. sui. cap. 12. §. Si quis autem defunctus. Collat. 7. ibi: Et intestatis parentibus defunctis, duas paterna substantia unciis habere. text. in Authent. de Trient. & sem. cap. Consideremus. vers. Nunc enim. Collat. 3. Adde tamen quod non post congrua ratio inveniri, per quam conjux legitima patris noceat filiis naturalibus, ut, ea extante, non possint succedere in his duabus unciis; cum ipsa non debeat ei in aliquo succedere, extantibus consanguineis: Reperio tamen, quod Hostiens. in Summa. Qui filii sint legitimi. §. An utrumque genus. 2. column. dicit, quod ratio est favor & honor matrimonii, ne uxor inde scandalicetur, & afficiatur invidia, videns filios naturales non ex se habitos succedere; idèd noluit lex, quod ea vivente, naturales in aliquo succedant, sed penitus sint exclusi: argumento textus in leg. 2. ff. Rerum amotarum. & in leg. 2. Cod. eod. tit. Et confirmatur ultra ipsum: quia propter invidiam evitanda est inducta a lege collatio inter fratres, ut notatur per Bald. & Paul. & scribentes in Rubric. Cod. de Collat. Hodiè tamen in nostro Regno decisum est, quod etiam extante conjuge legitima, succedant prædicti filii naturales in prædictis duabus unciis: text. est in leg. 9. tit. 13. 6. partit. Item etiam adde, quod ad hoc ut isti filii naturales succedant in istis duabus unciis, requiritur etiam quod non supersint aliqui ex ascendentibus legitimis: secundum omnes ubi supra.

Ex testamento verò tales filii naturales bene sunt capaces, quia secundum jus Codicis poterant institui a patre in dimidia parte bonorum suorum, non extantibus descendentibus legitimis, nec parentibus, quibus debeatur legitima: text. in leg. Humanitatis. Cod. de Natur. liber. ibi: Sed etiam ex duplici portione, id est, sex unciis, hæredes scribere. & ibi communiter DD. Extantibus verò legitimis descendentibus, vel ascendentibus, quibus debeatur legitima, non potest pater relinquere filis suis naturalibus nisi unam unicam tantum: text. est in leg. 2. Cod. de Natur. liber. & ibi communis opinio: tenet etiam Azo. in Summa illius tit. 2. column. num. 4. Glossa & communis opinio in leg. Qui testamentum. ff. de Probat. & istam conclusionem tenet Paul. de Castr. in leg. Si si qui

(e) Idem Matienz. in leg. 2. tit. 8. lib. 5. glos. 4. num. 6.

(f) Vide Paleot. de Nothis. idem tenentem. cap. 24. & Barbat. Cons. 58. tom. 1. Dec. Cons. 657. cum aliis quos idem Paleot. per tot. cap. allegat: Sot. de Justitia & jure. lib. 4. quest. 7. artic. 2.

(g) Idem tenet Matienz. in leg. 9. tit. 8. lib. 5. Recopilat. glos. 1. num. 1. cum aliis quos ipse allegat: Covarrub. de Spons. 2. part. cap. 8. §. 4. num. 9.